

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: . . . . . 1'00 pta. trimestre.

A fora: . . . . . 1'50 »

Número solt: 10 céntims.

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 3 de Septiembre de 1911

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's fornán els originals

L'home enganyantse a sí mateix

No es cert que les coses siguin veritat o mentida segons el color del cristall ab que 's miran.

Les coses son lo que son ab independència del modo de véurerles nosaltres.

No podem canviar res ab la nostra mirada y aixís lo que es veritat es veritat encar que 'ns sembli mentida, y lo fals es fals encar que 'ns sembli veritat.

Mes, en cambi, es desgraciadament cert y molt cert, que 'l desitj de veurer les coses d'un color determinat ens produheix l' ilusió de que son tal com desitjem y no tal com en realitat son.

Y a fins arribem a figurarnos que es una veritat lo que no es més que la ilusió del nostre desitj.

De aquest modo trevallem per enganyarnos a nosaltres mateixos, procurant convèncerns de que es blanch alló que 'ns convé que sigui blanch y negre lo que desitjem que sigui negre.

¿Pot haberhi locura més gran?

Y, no obstant, aixó fa l'home en virtut de la lley de la mentida, que es aquesta lley del pecat de que 'ns parla Sant Pau.

Pero si tots tenim aquesta inclinació a enganyarnos, no tots els homes se deixan enganyar igualment.

Nosaltres ens deixem enganyar en la proporció que 'ns enamorem del engany y 'l desitjem. Y resistim a dit engany en la proporció que 'ns enamorem de la veritat y la busquem.

Pero ¡qué difícil es no rendirse a aquesta inclinació a enganyarnos que tots portem a dintre!

El que digui que may ha treballat per enganyarse manteix.

Tot home es mentider, diu el Profeta,

lo que no significa precisament que digui mentides, sino que admet, estima y abraça la mentida quan aquesta satisfá sos desordenats desitjos.

Moltes vegades fem un acte mal y 'ns sembla que no te cap malicia, y 'n cambi 'l mateix acte, realiat per un altre, el trovem de extraordinaria gravetat.

Un llibertí s' alaba d'haber enganyat a una noya, com si aixó fos un honor per ell, mentres que, un altre dia, no trova pena prou gran per aplicar al qui ha seduhit a una seva filla.

Creyem que hem realiat tal obra per amor, y l' hem feta per vanitat.

Pensem que 'l zel per la veritat ens ha portat a sostenir ab tan dinterés una polèmica, y 'l móvil que 'ns ha guiat no ha sigut altre que 'l desitj de confóndrer y humillar al adversari.

Censurem ab duresa 'ls actes de una autoritat, creguts que ho fem per fi de be, quan no ho fem més que per orgull y esperit de rebeldia.

Tal predicador eloqüent creurá que 'l mou la gloria de Deu y lo que més el mou en sos discursos, es la vana gloria de les alabances que reb.

Pensem moltes vegades que defensem a la Religió y lo que busquem es que la Religió 'ns defensi a nosaltres y a les nostres coses.

Y aixís, en una infinitat de coses, per no dir en totes, lo que procurem es enganyarnos per contentar el nostre amor propi, que en sí no es mes que una falsedat y no s' alimenta sinó de falsedats.

Menos mal que aquestos enganys fossin de poca importancia; pero lo grave es que procurem també enganyarnos y arribem a cáurer en l' engany en coses que tenen una trascendencia capitalíssima.

La humanitat primitiva tenia coneixement del verdader Deu a qui debia servir obehint a la lley natural.

Mes, volguent obrar lo que era mal, desitjaren uns déus en consonancia ab els desitjos corromputs de son cor. Y tal com els desitjaren se 'ls inventaren, y acabaren per créurer que aquells déus eran veraders.

Y aixís mudaren, com diu l' Apóstol, *la veritat de Deu en mentida y adoraren y serviren a les criatures antes que al Creador.*

D' aquí vingué la idolatria del mon pagá ab tots els seus horrors y espantosa corrupció a causa de haberlos, per la mateixa, *entregat Deu a un sentit réprobo.*

Al venir Jesucrist al mon, essent el verdader Mesías promés, sembla que 'ls que primer l' havian de conéixer eran els escribes y doctors de la antigua lley, que llegian constantment les professies que tan clarament perlavan de Cristo.

Mes, com els tals sacerdots y lletrats volian un mesías que fos rey poderós, que vencés les demás nacions y 'ls tragués del jou del poble romá, ab lo que ells poguessin esser grans, nobles y richs, s' arribaren a persuadir, en son desitj d' enganyarse, que 'l Mesías havia d' esser terré y mundá com ells el volian y no espiritual y diví com constava en les escriptures.

Y aixís s' imaginaren un mesías a gust de son cor corromput. Y, no sols no reconegueren a Jesucrist per Mesías, sino que'l perseguiren y odiaren de mort, perque al que ab gran ardor desitja enganyarse, res aborreix tan com la veritat que 'l destorba de deixarse enganyar.

Per aixó l' amor a la mentida portá als doctors de la antigua lley a odiar y perseguir a la veritat feta home, Cristo, fins a donarli mort en creu.

Y avuy dia res per ventura altre cosa que 'l desitj dels homes de volguer esser enganyats, perque la veritat els confon, que 'ls fa cridar que la Religió, (aquella Religió que 'ls ha salvat y tret de la barbarie y esclavitut del mon pa-

gá) es una cosa atrassada, retrógrada, impropia de pobles cults y de nacions progressives?

Mes, com la veritat es immortal, es en va que l' home lluyti contra d' ella. Mes tart o mes aviat sempre queda la veritat vencedora y aplasta a sos enemichs.

L' home, al volguerse enganyar a sí mateix, dona proves d' esser tan tonto, que fa com els nens que 's tapan els ulls ab la ma, creguent que aixís ja ningú 'ls veu.

Mes ¿cóm ho hem de fer per resistir a la inclinació que tenim a enganyarnos?

Proposarnos véurer les coses ab la més pura intenció, que es com si diguessim, mirarles ab un cristall blanch y transparent.

No volguer vidres de colors. No tenir segones intensions, sinó 'l desitj senzill de trovar la veritat.

Si ho fem aixís y l' ull de la nostra intenció, com diu l' Evangeli, es senzill, tindrem abundancia de llum.

Si la nostra intenció 's maleja no veurem res clar. Tot ho veurem del color dels cristalls que utilisem.

ZETA.

Cercant repós...

Men vaig a la montanya
Que allí respir,
Adeu, ciutat funesta,
¡May t' hagués vist!
Ans tenia 'l cor tendre
Y 'l tinch mustiu,
Ciutat, tu la tendresa
M' has tret del pit;
Ans jo plora va ab llágrimes
Vuy ab sospirs,
Sospirs que 'm deixen sempre
Lo cor mes trist;
Ans tenia esperances
Y avuy no 'n tinch
Que 'n só cansat de véurer
Com van fallint
Totes les esperances

Qu' un jorn tinguí,
 Ans la terra 'm semblava
 Un paradís,
 Y vey a tots los homes
 Germans y amichs;
 Avuy jo be voldria
 Ay! creurho aixís,
 Mes, tristes esperiencias,
 Be massa 'n tinch,
 Que 'm recordan que es l' home
 Del pecat fill,
 Y qu' un jorn a la terra
 Deu malehí.
 Ciutat tu la tendresa
 M' has tret del pit;
 Adeu, ciutat funesta,
 ¡May t' hagués vist!
 M' en vaig a la montanya
 Que 'm sembla a mi
 Que podré retornarme
 De mon fatich.
 Adeu ciutat, no 'm recau
 Tos palaus ríchs,
 Tes pompes y tes festes
 ¿Qué son per mi?
 Si de buides grandeses
 Lo cor no 'n viu,
 A la naturalesa
 Vullme acullir,
 Montanyes silencioses
 Donaume abrich.

Quan dols es torná a véurer
 Apres molts anys
 Los camps y les montanyes
 Del sol natal.
 ¡Oh tu Naturalesa
 No cambias may!
 Inmoble y silenciosa
 Vas acusant
 Los cambis de la vida
 Sempre inconstans,
 Encare torno a véurer
 Los tendres prats
 H'nt sent infant solia
 Cullirne rams.
 També 'l rech per sos marges
 Va rodolant,
 Y sento aquella fressa
 Que fa al saltar
 De la roca a la gorga
 Lo riu llunyá.
 Los vents que aquí gemegan
 Pel fons del bosch,
 La fressa de les rames
 Que 's van grouxant,
 La preciosa tonada
 De aquells cantars
 Sortits del cor del home
 Jamáy del art,
 Que ab robustesa entona
 Lo bosquetá,
 Lo cant d' una pastora
 Al trist compás
 De la llunyana esquella
 De algún remat...
 Aqueixos cant campestress
 Los conech tant,
 Tenen tanta tendresa
 Que 'm fan plorar
 Y al sentirlos me sembla
 Que 'm torno infant.

Me 'n vaig a la mantanya
 Que allí respir,
 Adeu, ciutat funesta,
 May t' hagués vist.

MOSSEN JOAN PLANAS Y FELIU

La substitució dels consums

Divendres passat al matí se reuní á Casa la Vila la comissió encarregada d' estudiar la manera de portar á cap, en cas d' ésser possible, la substitució dels consums.

Com l' assumpto es de molta importancia y afecta igualment á tothom, al veurer els reunits que la minoria republicana del Ajuntament no hi era representada acordaren tenir un altre reunió á la tarde, tor-

nant el Sr. Alcalde á avisarlos á tots pre-
 via convocatoria per escrit.

A la reunió de la tarde tampoch hi assistí la representació de la minoria (des que vol seguir altre cop el cómodo sistema de la inhibició?), en vista de lo qual s' acordá no entrar de moment en el fondo del assumpto y proposen al Ajuntament de invitar al públich á una informació oral y escrita per durant 8 dies.

De com s'ha de repartir aquest presupost d'ingresos

(Capítol tret del llibre «*Questions econòmiques*», publicat per D. Manuel Raventós).

Si los governants volen que la agricultura progresse, que progresse tota mena de treball, han de suprimir tots los impostos indirectes, per tres motius: primer, perquè nos fan barallar; segon, perquè posan trabes al treball, y tercer, perquè cambian sovint les condicions del treball.

Suprimint los consums tornarien la pau a molts pobles y los ríchs podrien viure hont tenen terres.

Suprimint la contribució d' utilitats, no castigarien l' home actiu qui treballa y produheix molt en benefici del qui descuida lo seu negoci y'n treu poch profit.

Suprimint l' impost al sucre, al alcohol, a la sal, a la xicoyra, als transports, al gas, a la electricitat, al carbur de calç, podrien ecomisar-se molts empleats y no farien malbé unes industries que son tan lligítimes com totes les altres.

Lo monopoli del tabac nos priva de cultivarlo y de tenir nicotina per insecticida.

Lo monopoli dels mistos fa malbé uca industria; lo monopoli dels explosius ne fa malbé una altra.

La redempció de quintes deuria suprimirse, per ser un impost injust y antipático.

Y los serveys del Estat que se explotan pel mateix Estat no han de ser una font d' ingresos, sinó un servey per utilitat pública.

Les matexes aduanes, que son convenients per ajudar a certs cultius o industries, no han de servir may com recurs per fer diners.

Lo llegidor veurá justes mes afirmacions, pero dirá ¿quí paga llavors los quatrecentos o cinchcents milions que tot axó puja?

Que no s' esgarife lo llegidor. *Ho han de pagar les contribucions directes, un impost que casi hauria d' ésser únic sobre lo capital.*

Es una opinió molt pobre per ésser meva, però fa molts anys que la tinch y se'm reforsa com més la penso, y com més la discutech ab los amichs.

La defensaré per parts:

Primer: *No hi més font de riquesa que lo treball.*

Lo capital no es res més que treball acumulat.

Lo treball diari es la font, lo torrent, lo riu de riquesa que's produheix cada día; una gran part d' aquesta riquesa es destruída pel consúm, la sobrant resta en safreigs, pantanos, estanys, llachs o mars, es lo capital.

Los impostos podém treure'ls de les corrents d'aygua o dels dipòsits, podém fer-los pagar al treball diari o al treball acumulat (capital).

Si los fem pagar al treball diari, disminuim la potencia d' aquest treball, si los fem pagar al treball acumulat (capital), no perjudicám la producció del treball, lo únich que fem es cas-

tigar al capital, sobre tot si es inactiu, castigám al freball que 's va produhir fa temps, y que no pot minvar je en sa activitat.

Un exemple: Tenim 10.000 pessetes y no sabém qué fer, si comprar un tros de terra y fer d' agricultors, si comprar carros y animals y dedicarnos a transports, si comprar un café y servir al públich, o si dexar-los a interés.

Les contribucions que hauriam de pagar, influirán en nostre ánim, y pot ser que'ns decidescan a deixar-los per no fer res, y fins a depositar-los sense interés com fan tants y tants.

En cambi, si axic com axís hem de pagar un 1 per 100, o sigan 100 pessetes l'any, determinarém rápidamente a ter treballar nostre capital.

Y si pagant un 1 per 100 del capital no hem de pagar res més, siga qualsevulga la industria que fem com es just, probablement trobarém una industria que'ns done lo máxim de benefici, un café-restaurant que será lleteria lo dematí y que axís aprofitarém més los mobles y lo local sens tenir que pagar per diferentes industries.

Penséu bé, llegidors meus, aquest punt: L' impost vé a ser com una multa o un castich, es una càrrega pel qui la ha de pagar. ¿Qué es lo que us sembla més útil a la societat? ¿fer-la pagar al qui treballa o al qui va treballar temps enrera? ¿treure-la del jornal del dia o de la guardiola? ¿fer pagar un tant per cent de lo que 's produheix o un tant per cent de lo que está amagatz-mat?

Segon: *Axís com axís, a la llarga es lo capital qui paga tots los impostos.*—Tots som productors y consumidors ensemps, però no en lo meteix grau.

Los uns produhexen més que consumen, son verament productors; los altres consumen més que produhexen, son verament consumidors.

Tot impost que 's fa pagar a un productor, aquest lo carrega al producte y axís lo paga lo consumidor.

Cada hù se desgrava del impost, per lo que té de productor; cada hù paga l'impost, per lo que té de consumidor. Lo qui consúm igual que lo qui produheix, no paga cap impost.

L'impost queda solzament carregat en l'excés del consúm sobre la producció de cada persona.

Si del consúm ne restám la producció, lo consúm que queda es tot pagat pel capital y com que aquest consúm es lo que carrega ab tot l'impost, d'aquí que sols paga impost lo capital o siga la producció acumulada.

Un exemple: En les ciutats, los queviures son molt més cars que en la montanya, portan carregats l'impost de consums y los pisos també; l'home que va a jornal no hi hauria de poder viure y no obstant hi viu igualment que a fora perquè ho carrega en lo seu producte jornal, guanya més jornal y ho fa pagar al seu patró.

Aquest ho carrega als géneros que fabrica y axís van acumulantse los impostos, fins que'ls consúm un que no produheix, que es qui 'ls paga.

Donchs si axís com axís lo capital ha de pagar a la llarga tots los impostos, ¿per qué no pagarlos directament, ab lo qual s' estalviaria molt personal recaudador que permetria reducir los impostos y s'evitarien les sotragades indispensables per arribar a que pague lo consumidor?

Explicaré aquestes sotragades. Poém un impost que encaresca la vida del obrer a Barcelona. Abans que aquest lo trobe en augment de jornal es menester que s'ature la vinguda d' obrers de fora a la capital. Durant uns anys patirán los obrers de Barcelona, perquè no podran exigir l'augment. Quan cobrarán l'augment, inclús los me exos atrassos, perquè la corrent d'obriers de fora a dins un cop parada costará

de tornarse a arrencar, llavors patirán los industrials per poderho carregar als seus artífices, purgarán lo que los anys anteriors guanya en de més.

Tots aquets sufriments que en la práctica solen ser molt grans y que inflats pels polítichs portan grans disgustos, s' estalviarian si se posessen los impostos directament al capital.

Tercer: *Lo més convenient al major nombre.*—Jo abogaria per la substitució més o menys lenta de tots los impostos que gravan lo treball pel recárrech del impost sobre lo capital, per complaure los desitgs de unes classes que materialment sufrenen més y que crec que en aquest cas los seus desitgs son lo més convenient pera la producció de riquesa, lo més convenient al major nombre, que es lo que lligítima la propietat privada.

Quart: *Resol en gran part la qüestió social.*—Si arribassem un dia a que tots los impostos fossen una quòta fixa sobre lo capital, llavors la qüestió social en lo seu carácter económic, la diferenciació entre les idees conservadores, liberals y socialistes, fora no més que una qüestió de quòta. Quan la quòta contributiva fora igual al interés del capital hauriam abolit la propietat privada y foram un estat comunista.

Bibliografía

Tenemos en nuestro poder los cuadernos 34 y 35 del «Atlas Geográfico Pedagógico de España», ambos correspondientes á las islas Canarias, cuya situación geográfica nos ha obligado á dividirlos en dos grupos, haciéndose cada uno en la misma forma que si constituyesen dos provincias distintas.

Las cinco hojas que forma cada cuaderno, son otros tantos mapas, uno tirado á nueve tintas con los nombres completos de las poblaciones, ríos, montañas, cabos, etc., y las otras cuatro en negro, marcándose en ellas las situaciones de los pueblos, líneas que separan los partidos judiciales, ríos, montañas, carreteras, ferrocarriles, etc.

El estar trazados dichos mapas con exactitud é ir acompañados de la escala correspondiente, acostumbran á la persona que les utiliza á ir aficionándose á hacer con la mayor exactitud los trabajos geográficos.

La forma en que están hechos los mapas permite que separadamente, puedan estudiarse los sistemas Orográfico é Hidrográfico de cada provincia, carreteras y ferrocarriles, división judicial, y los municipios de cada partido, para lo cual también lleva cada cuaderno un texto explicativo.

Cada cuaderno vale cincuenta céntimos de peseta, y á los que adquieran toda la colección, para lo cual se acompaña el correspondiente cupón, se les regalará un hermoso mapa de España y Portugal, tamaño 75x100 y escala de 1 : 1.500.000.

Los pedidos de dicha obra, pueden hacerse en la librerías, centros de suscripciones ó al editor Alberto Martín, Consejo de Ciento, 140.—Barcelona.

Romería á Ntra. Sra. de Montserrat

AVISO

Habiéndonos comunicado varios señores

Delegados la conveniencia de prorrogar el plazo de inscripción por hallarse ausente varias familias, veranea do unas y por motivos de salud otras, y de las que se saben sus deseos de concurrir á la ya numerosa Romería, se concede un nuevo plazo y definitivo que finirá el día 24 del próximo mes de Septiembre.

Gerona 30 de Agosto de 1911.

La Junta.

Gaiòlichs tots y honrat habitants de Cornellá y sa comarça

La Benemèrita *Aprupció Propagandista Catòlica* de Girona, celebrarà el vinent diumenge a les tres de la tarde un **Gran Mitin** de propaganda catòlica en la plassa pública del nostre poble.

Vos dirigirán la seua eloqüent paraula els senyors: Joan Más Oliver, de Cornellá; Genís Navarro y Monagal, de Girona; Jaquím Font y Fargas, de Girona; Mossen Joan Barolés, de Banyolas y Joseph M.ª Vilahur, de Girona, Diputat Provincial per el nostre districte.

Acabat l'acte en un espayós local del poble hi haurá escullidíssimes sessions de cinematògrafo.

¡Que ningú falti a Cornellá, el vinent diumenge!

¡Per Deu y per la Patria, aneu tots al gran mitin de Cornellá!

La Comissió.

Cornellá 28 d'Agost de 1911.

Notes Municipals

Sessió del dia 25 de Agost de 1911

Fou presidida per lo Sr. Alcalde D. Joseph Alsius, ab assistència dels Regidors, Srs. Laqué, Hostench, Coll, Ametller, Boix, Puig, y Malagelada, comensant ab lectura del acta de l'anterior que va esser aprobada.

Se dona compte d'una instancia que suscriu D. Salvador Butiñá, denunciant alguns abusos que s'cometen en el *Reh de Guemol*; S'acorda que passi a estudi de la Comissió d'aigües.

Passa també a la Comissió respectiva una instancia que suscrita per D. Jaume Dilmer y altres vehins, demanan al Ajuntament, estudihi la manera del repartir el Mercat, y que coluqui á les Plasses de la Vila y Antigua, les especies que cregui convenientes.

A la de Foment, hi passa una instancia que presenta en Pere Ribas, demanant permís pera construir una casa en el Carrer de Nova Laguna.

El Sr. President, dona compte d'haber reunit á la Junta de Sanitat y de les mesures preses pera evitar se propagui el cólera, acordantse:

1.ª Aceptar los oferiments de D. Joseph Costa el que deixa un local que serveixa d'aïslament, en el cas de que se presentés cap malalt sospitós, fent constar l'agrahiment de a Corporació, y

2.ª Concedir al Empleat Enfermè, Manel Canadell un plus de 2 pessetes, pera cada desinfecció que hagi de practicar, ab l'aparats «Torrents» ó en altre forma.

El Sr. President dona compte de la mul-

ta imposada a un carnicer per habèrsel trobat ab carn morta ab matadero clandestí.

El Sr. Coll demana s'activin los treballs del Nou Cementiri, aixís com del Nou Reglament.

El Sr. Alcalde dona las explicacions convenientes, acordantse concedir 8 días al Sr. Gusifier, pera la terminació dels planos y presupostos.

El Sr. Puig demana se doni compte detallat dels gastos é ingresos de la passada Festa Major d'Agost y que s'exposin al públich, demanant aixís mateix se li'n dongui copia.

El Sr. Albert compareix y recorda al Ajuntament se fassi cumplir lo acordat per la Junta de Sanitat respecte els rentadors que existeixen darrera las casas de la carretera. Alfonso XII.

Crónica

Víctima de llarga y cruel malaltia suportada ab exemplar resignació cristiana ha mort confortada ab els auxilis espirituals D.ª Pilar Ristol esposa que fou de nostre estimat amich el Director de *El Norte*, D. Joseph Ayats. A n'ell y á la seva familia enviém el nostre més sentit pésam per perdua tan irreparable.

Diumenge passat á las onze de la nit fou detingut en una taberna de la plassa per lo Sr. Tinent de la Guardia Civil, Sr. Santamaría, aussiliat per los serenos, en Joan Icart Burgada, de Porqueras per un robo de 50 pessetes fet á casa den Pere Marqués de La Mota; deprés de registrar se hi trobaren 23 pessetes no saben donar compte de totes les restants; fou tancat als calabossos d'aquesta vila.

Entre les moltes revistes que han publicat grabats de les regates de Banyolas mereix especial menció la «Ilustració Catalana» que dedicá una plana ab magnífiques vistes. La casa Pathé de París també enviá un representant per impresionar películes; el diumenge en el cine de casa en Vila s'exhibí una vista de les regates que pr duhi un efecte sorprendent, propiament semblaba qu'es presenciaban.

Ha mort després de llarga enfermetat la esposa de nostre amich D. Joaquim Font, á n'aquí, lo mateix que á la familia enviém lo nostre condol.

L'Agrupació Propagandista Catòlica celebrarà avuy un mitin de propaganda catòlica en el vehí poble de Cornellá.

L'acte comensarà á les tres de la tarde á la espayosa plassa pública de dita població.

S'está treballant molt perque reves-teixi verdadera importancia; sabém que hi asistiran numerosas representacions dels pobles de la comarça.

L'incansable Sr. Darder está treballant per veure si pot portá á cap un clup de regates, qu'ab inteligencia ab el de Barcelona donaría una importancia extra-dinaria á n'aquesta vila.

Diumenge passat tingué lloch la festa en honor del gloriós Sant Roch; resultá molt lluida la funció que's celebrá á la parroquia; á la tarde les sardanes de la plassa del Monastí's vegeren molt concorregudes y al vespre nostres amichs Srs, Coromíua donaren audicions de gramofón que feren las delicias del número públich.

Un dels dies de la setmana passada caigué un llamp á una de les cases de Mas-herbeig tirant un sostre á terra; per fortuna no hi hagué cap desgracia personal, solament el susto consegüent.

La Junta de Sanitat convocada per lo Sr. Alcalde, y ab assistència dels metjes de la localitat, se reuní el dimars passat per tractar de les precaucions que deuen adoptarse, y que convindria fer en el desgraciat cas que la salut pública's veijés amenassada. Se prengueren varies mesures, y entre altres tenir local preparat per tot lo que pugui ocórrer. Seguint dites precaucions, el veterinari municipal Sr. Massanella, passa cada día la revista de inspecció á les verdures, polleria y demás articles encarregats á la seva vigilancia, habent fet inutilisar varies especies per considerarles nocives á la salut. Aplaudim molt les precaucions preses.

Avuy es l'últim día de cobranza del reparto de consums del extra-radio, el despaitj de dèdulas s'ha prorrogat fins al 15 de aquest mes.

Dimars passat el cabo de la benemèrita del puesto de Besalú Sr. Pintado, prestá un gran servey rescatant 3 eugües á la carretera de Besalú, qu'habían robat tres gitanos á Castelló de Ampurias detinguent també á un dels tres; els altres dos varen lograr escapar-se.

Djeus morí á la avensada edat de 80 anys la mare del carté d'aquesta vila nostre amich D. Joseph Pi al qui enviém nostre sentit pésam.

Per indicacions dels Srs. Sabater y Piferrer, s'ha posat al descobert á Rosas, cerca del Mas Mores, per el Sr. Cazorro, encarregat de fér 'ls estudis dels monuments megalítichs de la regió, el *Dolmen* més hermós de tot Catalunya; s'el coneix en el país ab el nom de la *Creu d'en Corbella*; la major de les pedres qu'el cobreixen medeix 5 metres

50 cs. de llarch per tres metres 95 cs. de ample, la cámara resulta capas per més de 20 persones. Dits senyors treballan ab gran entusiasme per lograr fer desapareixer tots els destorps que rodejan tan hermós *Dolmen*.

El carrer de la Divina Pastora, celebra avuy la seva Patrona; hi haurá solemne ofici, y á la tarde y vespre sardanes á dit carrer.

Hem llegit en el Butlletí Oficial que s'ha concedit permís, als nostres amichs els Jermans senyors Coromina per instalar á n'aquesta vila la llum eléctrica.

Ja han comensat els treballs d'instalació.

S'ha passat per l'Alcaldia una comunicació á tots els establiments públics manántlosi que desinfectin diariament els escusats com á medida sanitaria.

La Caixa d'Estalvis del «Círcol de Catòlics» ha cobrat per imposicions durant el passat mes d'Agost ptas. 667'25, no habenthi hagut cap reintegro y havensse obert 2 llibretes noves.

Els preparatius per instalar un clup de regates al Estany van molt endevant.

A penes s'ha sapigut la noticia quan nostre amich D. Antón Leal ha iniciat una suscripció á la que tot seguit s'han inscrit algunes families forasteres y altres de la població, essent ja important la cantitat ab que's conta y que no dúptém augmentará molt dat l'entociasme que ha despertat aquesta idea.

L'antiga Societat de Pescadors de Sant Pere, de Tortosa (Riviera del Ebre), s'ha ofert a cooperar al major éxit y esplendorositat de les festes del homenatge al eminent musicógraf tortosí, En Felip Pedrell, organisant una festa del peix, tal com ha fet a Banyolas y a Manresa el director del laboretori ictiogenich del Parc de Barcelona, En Francesch Darder.

La festa, com ja pot suposarse se farà al riu Ebre.

Mercat de Banyolas

Día 29 de Agost de 1911

Blat.	de 15'00 á 15'50	ptes.	qtra.
Mestall.	» 14'00 » 14'50	»	»
Ordi.	» 8'50 » 9'00	»	»
Civada.	» 7'00 » 7'50	»	»
Blat de moro.	» 13'00 » 14'00	»	»
Fabes.	» 12'00 » 00'00	»	»
Monjetes.	» 22'00 » 23'00	»	»
Fabons.	» 13'00 » 00'00	»	»
Vesses.	» 17'50 » 00'00	»	»
Llobins.	» 8'00 » 8'50	»	»
Mill.	» 15'00 » 15'50	»	»
Panis.	» 15'00 » 00'00	»	»
Fajol.	» 14'00 » 00'00	»	»
Alls.	» 80'00 » 0'00	»	forc.
Ous.	» 1'40 » 0'00	»	dna.
Oli.	» 14'00 » 15'00	»	malla.

Fábrica de paper "contínuo,"

Especialitat en papers colats
per a la indústria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

LA CATALANA

Ferretería, quincalla y taller de llauneria
DE

Jaume Saguer y Barcelo

Plassa, 1 y Mercadal, 1.—BANYOLAS

Ferramentas per obras, objectes de cuina y tot lo
concernent al ram.

Vidras plans, carburo de calci y teixits metàlics.

Especialitat en gasometres
Instalacions per gas y aygua

Administració de las ayguas potables d'aquesta.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en ditinstas Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

per a colègis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins

ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.—Banyolas

LA VIOLETA

GARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES: Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumàtics.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

Pintures, pincells, barnissos de totes menes

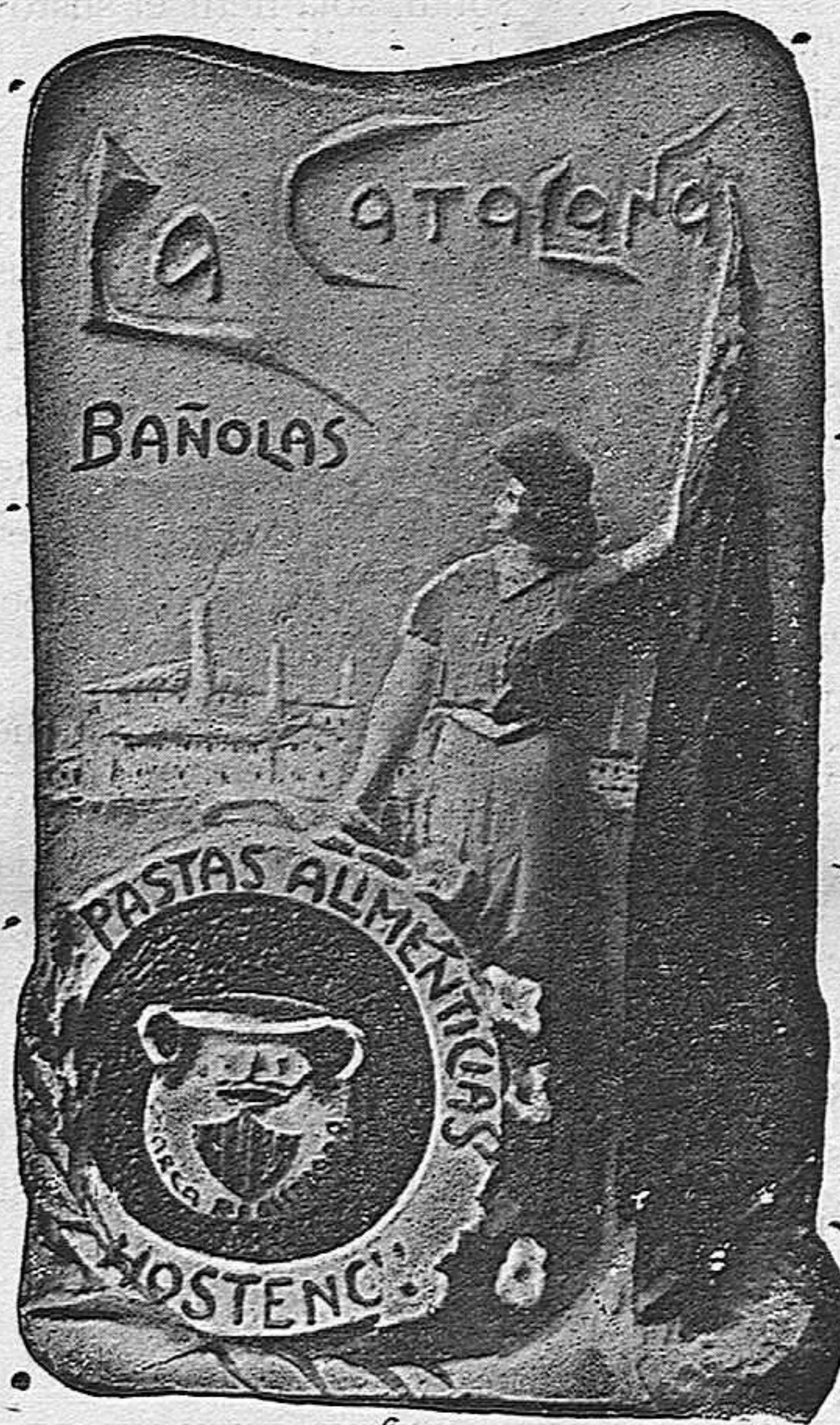
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

Garn Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERÁ.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

**COLEGIO DE LA
Inmaculada
Concepcion**

Dirigido por H.H. Maristas GERONA
de 1.ª y 2.ª Enseñanza y Comercio

Admite alumnos internos y externos.

Local completamente transformado y modernizado, de
inmejorables condiciones higiénicas.—Trato esmerado.

Resultados del curso anterior

Matrículas de honor.	45
Sobresalientes.	105
Notables.	69
Aprobados.	114

Para informes dirigirse al Sr. Director.

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Major, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

L' Union

Compañía anónima de seguros contra incendis

Fundada en 1828

LA NEW-YORK

Compañía de segurs sobre la vida

Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anónima de segurs contra 'ls accidents y reassegurs

Representant á Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos "Biosca,"
matafochs sistema

Unich representant y venedor en la Provincia

Jaume Casellas Constructor d'obras

Plassa del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS